

процеси. — Защо? — Защото тѣ съдържатъ творческа енергия. Като не разбиратъ смисъла на страданията, хората роптаятъ и се гнѣвятъ. Заради роптанието имъ ние ги считаме стари хора, баби и дѣдовци. Младиятъ не роптае. Следователно, ако иска да се подмлади, човѣкъ трѣбва да се откаже отъ гнѣва, отъ роптанието, отъ недоволството. — Какъ? — Като хвърли старата и оцапаната си дреха. Човѣкъ се цапа, докато живѣе въ отрицателното. Откаже ли се отъ него, дрехата му става чиста и свѣтла. Нечистотата е присъща на ума и на сърдцето, но не и на душата. Какво нѣщо е грѣхъ, престѣпление, душата не знае. Тя вижда, че нѣкои нѣща не ставатъ правилно, но не се занимава съ тѣхъ. Тя се стреми къмъ възвишенъ животъ, който прави човѣка богатъ, ученъ, силенъ, добъръ.

Съвременнитѣ хора искатъ да бждатъ богати, учени, силни и добри и се чудятъ, защо не могатъ да постигнатъ своитѣ стремежи. Това се дължи на тѣхното неразбиране. Тѣ искатъ да придобиятъ нѣща, които и безъ това сж вложени въ тѣхъ. Тѣй както е създаденъ, човѣкъ е и богатъ, и ученъ, и силенъ, и добъръ. Той носи всичко това въ себе си, но трѣбва само да го изяви навнѣнъ. Когато срещнете, всѣки казва: Младъ съмъ още, нищо не мога да направя. Единъ день, като възмъжея, ще направя всичко, което се изисква отъ мене. Кога възмъжава човѣкъ: когато стане високъ, или когато стане старъ? Човѣкъ има възможность